

5) I stk. 5 i slutningen udgår ordene „samt til afholdelse af de i § 4, stk. 5, omhandlede udgifter.“

Til § 4.

6) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Hvor mulighed derfor foreligger, skal brancheudvalgene supplere sig med en eller flere repræsentanter med særligt kendskab til den i lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlingeforhold tilrettelagte undervisning.“

7) I stk. 5, tredjesidste linje, sættes punktum efter „forening“, og resten af stykket udgår.

Af udvalget, tiltrådt af *arbejdsministeren*:

Til § 5.

8) I stk. 1 indføjes efter andet punktum: „Ved udarbejdelsen af uddannelsesprogrammer bør det tilstræbes, at den manuelle færdighed så vidt muligt opøves på en almindelig arbejdsplads, medens de kundskaber, som arbejdet kræver, og fornøden forståelse af arbejdet søges givet gennem undervisning på de oprettede kursus.“

Af et flertal (K. B. Andersen, Gøting, Lysholt Hansen, Horn, Lund Jensen, Morten Larsen, Peter Ravn, Astrid Skjoldbo og Robert Sørensen), tiltrådt af *arbejdsministeren*:

Til § 8.

9) Paragraffen affattes således:

„§ 8. Til udgifter til deltageres befordring i anledning af deltagelse i undervisningen kan der ydes tilskud af statskassen.

Stk. 2. Hvor der i forbindelse med uddannelsen ydes deltagerne kost og/eller logi, afkræves der normalt sådanne deltagere, som må betragtes som ikke-forsørgere, betaling for disse ydelser.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med finansministeren regler om tilskud til rejseudgifter efter stk. 1 samt om betaling for kost og logi efter stk. 2.

Stk. 4. De fornødne bevillinger til afholdelse af de i nærværende paragraf omhandlede udgifter optages på de årlige finanslove.“

Til nr. 5.

Ændringen betyder, at staten ikke skal yde tilskud til brancheudvalgenes administration.

Til nr. 6.

Suppleringen af brancheudvalgene med sagkyndige i de tekniske skolars undervisning gøres obligatorisk.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 5.

Til nr. 8.

Ved den foreslåede tilføjelse tilsigter man at give brancheudvalgene en vis vejledning med hensyn til samspillet mellem uddannelse ved arbejde og ved undervisning.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget bygger på den opfattelse, at det er afstanden mellem deltagerens bopæl og undervisningsstedet, der bør være afgørende for befordringstilskud, og ikke om uddannelsen finder sted inden for eller uden for bopælskommunen.

I øvrigt har man ved formuleringen fulgt de i lærlingeloven fastsatte regler.

Endelig er det fundet hensigtsmæssigt, at arbejdsministeren og ikke uddannelsesrådet skal fastsætte reglerne for befordringstilskud og for betaling for kost og/eller logi.